

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-ovrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

18. okt. st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

Jaz vem, da prvi moj javni čitatelj ima v roki „objektives Verfahren“, ki mu vselej daje pravico, biti subjektivnim; on mi je prvi v misli in njega dražiti se pravi tratiti zastoj črni sok ruskih šišek in ruski papir, na kateri se vender dá še kaj pisati razen piškavih paragrafov.

In tako bodem raji molčal o članku Lamanskega; ki piše, da je prvi pomočnik v germanizaciji grškega, „obrazovannago i slavjanskago barbarakago vostoka“, Nemcem in Romancem bil vselej Rim; pa zamolčal bi lahko tudi to, kajti izvestno je vsakemu i tako, kdor neče trditi, da je dvakrat dva sedem in pol. Lamanskij še pravi, da je vstočno vprašanje „najnutrenješe“ rusko vprašanje in pa da ako danes Rusija propade, to jutri ne bo ne Slovencev, ne Hrvatov, ne Čehov i. t. d.

Iz ostalega naj omenim, da je tudi Lamanskij takega mnenja, da se mora popustiti pri Slovanih partikularizem, in da mora biti jedini cilj naš kulturno zjedinenje na osnovi občeslovenskega ruskega jezika in slovanske cerkve.

Jako zanimiv je tudi drug članek, ponatien iz oficijoznega glasila madjarske vlade, „Nemzeta“. Mej drugim, na podlagi statistike, prorokuje madjarski „federjud“ tako-le: Čez 100 let bode Rusija kolos s 400 milijonov prebivalcev, in sami ruski Slovani bodo šteli 250 milijonov duš. „Nemzet“ jemlje statistične račune Moreau, po katerih se prebivalstvo v Zjedinenih državah Severne Amerike podvojuje v 25 letih, v Rusiji v 43 letih, v Nemčiji v 76 l. i. t. d. Po družih računih podvojuje se prebivalstvo Rusije v 50 letih. „Ogrov pa je bilo v 1819 letu 11 milijonov, in še le nedavno se je število naraslo na 16 milijonov; no sem so prišteti i Srbi, Slovaki, Rumuni, Cigani, Židi, in „Nemzet“ jemlje na delež čistokrvnih Madjarov (5 milijonov), za katere se je povečalo število ogerskega prebivalstva od 1819 do 1887. leta 50—60 procentov, — kar pa je preveč, kajti izvestno je, da so Madjarke jako neplodovite, in sploh je ta

narod odživel; le pogledite kak ogerski polk; takoj porečete: ta-le krivonogi pritlikovec je madjarske krvi, oni-le visoki, krasni junak pa je Srb iz Banata. Tako se razruši vsa ta ota madjarska kultura, ves madjarski „globus“, ako se privali „lavina z gor“, o katereji govori naš „Veseleni“, javka madjarski oficijoz. „Kako mala državica, kak pritlikovec bode čez 100 let Ogerska, ko bodo okolu nas sosedu s 400 milijoni prebivalcev.“ Pogledite no, celih 100 let hoče živeti še ta nesrečni, izrušeni „Magyarország“, — kjer je „strah in bojazen jedina zvez mej vlado in narodom, kjer so nrvstveni pojmi globoko pretreseni, kjer se poštenost ne razlikuje od nepoštenosti, kjer najvišji krogi ne znajo nobenega srama,“ kakor je rekel grof Apponyi poletu svojim volilcem. —

Nas jako zanima, kako se bode končalo pogajanje mej vlado in Čehi. Gospod dr. Rieger, katerega slika krasi steno čitalnice „Slav. blag. občestva“ v številu drugih „Moskaupilger“, izgubil je v Rusiji vsako sočuvstvo in čislanje. Ni ga človeka, kateri bi ne obžaloval tega moža, ki je bil nekdan bog češkega naroda, čegar vodstvo je prevzel po smrti slavnega Palackega, katerega deviz „svoji k svojim“ je dr. Rieger požrtoval svojim osebnim interesom. Kako prijetno je človeku, ko si na starost more reči, da je postopal vselej kot iskren rodoljub, katerega neso mogli s poti zbiti ni blesteči mu pred očmi redi, ni prijetni smebljaji iz ministerskih ust, no ki je vselej samostalno kot mož, a ne kot koketna ženska hodil k svojemu idealu, k cilju svojega življenja, za slavo in procvet naroda svojega.

Z imeni Mladočehov zvezana so tudi imena Slovencev državnega zbora, izmej katerih za najbolj energičnega, samostalnega rusko občinstvo zmatra neustrašnega dr. Gregorca, katerega ime sem lani in letos čital mnogokrat v naših časnikih. Da, treba je reči, da nam je Štirija podarila hrabre može duhovnega stanu v boji za slovenske pravice; slavni Trstenjak, nepozabni Raič — dr. Gregorec, to so svetle zvezde na slovenskem obnebbi. Kake žalostne prikazni so poleg njih tisti kranjski možje, ki svojo osobo ponujajo narodu kakor „siho robo“

in . . . . (Oprostite g. Krutorogov, da samo pikice naznanjajo Vaše misli. Vredn.). Kaj se hoče, „es muss auch solche Käuze geben“, ki se zibljejo, kakor majatnik na uri, to nazaj: to naprej, jedenkrat se jim rep zapiči v blato, drugi pot pa kljun.

K velikej svojej radosti čitam, da je g. Jerič oddal prodajalnico Dunajske ambrozije in mane v druge roke. Ko bi mene tako naplahtali, kakor so njega s preresnobnim zavajenjem, da je „ruski car ukazal, da se morajo papeževe enciklike brati v pravoslavnih cerkvah“, to bi jaz take šaljivce postavil naravnost na narodni „syllabus“. „Ali je res dovoljeno“, tako neusmiljeno norca delati se iz urednika in iz — čitateljev. Krutorogov.

Iz delegacij.

V soboto je imel odsek za vnanje zadeve ogerske delegacije sejo. Poročevalec dr. Falk je pripočal, da se izreče priznanje in zaupanje politiki grofa Kalnoky-ja. Poročevalec je omenjal, da se je Kalnoky vedno držal programa, kateri je lani razvil v delegaciji, da bode vedno delal za ohranjenje miru, kolikor to dovoljujejo interesi in čast naše države, ter se potegoval za spolnovanje pogodeb. Kalnoky-jeva politika je bila uspešna. Mir se ni motil. Interesi naše države se neso nikjer kratili, in v Bolgariji ni nobena vlast vojaški posredovala. To so stvari, katere vsakdo vidi. O protektoratu Rusije v Bolgariji se sedaj niti govoriti ne more. Lani za zasedanja delegacije se je bilo bati, da se general Kaulbars, ki je ostavil Bolgarijo vrne z rusko vojsko in govorilo se je o kandidaturi kneza Mingrelskega. Sedaj se je vse to premenilo. Kaulbars se ni vrnil, na Mingrelca nikdo več ne misli. Ko je nedavno Rusija mislila Ernrotha poslati v Bolgarijo, je hotela stvar drugače uprizoriti. Rada bi bila, da bi drugi to predlagali, ko se jej ni posrečilo, je pa vso stvar opustila. Kar se tiče volitve kneza, je poudarjati, da knez ni bil avstrijski kandidat. Naša vlada mu ni svetovala, da naj gre v Bolgarijo, pa tudi odsvetovala mu ni. Kar se pa tiče volitve same, o tem se pa naša država ni brigala, je li postavno vršila se, ali ne, ker to je notranja bolgarska zadeva. Ko je knez zasel prestol,

LISTEK.

Posnetki

iz dnevnika starega slovenskega humorista od 7 do 7 let.

8. novembra 1817. Dan in leto mojega rojstva, ob 6. uri zgodaj. Pravijo da človek s jočem na svet pride, jaz sem se rodil s smehom, kakor so mi pozneje babica povedali. Zato sem postal — humorist; in si odbral Demokritovo gáslo: Ride; si sapis! Ko so mi babica glavico umivali, zapazili so, da imam dve temeni, — ha! to dete pa bode — deka n, zakliknoli so proti mojemu očetu, in res sem bil jure conventionis sedem ur dekan, čaravno neso te novosti svetu naznanile nobene slovenske novine ne kmečki „Slovenski Gospodar“, ne konservativna „Stidsteirische Post“, ne klerikalni „Slovenec“, ne radikalni „Slovenski Narod“. Kot dekan rešil sem tri uradne akte, — z dvema sem postavil dva duhovnika za provizorja, z jednim pa naznanil jednemu, da dobi za nekaj časa v Celji pri čestitih očetih kapucinih prosto stanovašišče sub Nr. 24.

Po srečno rešenih aktih sem omni cum reve-

rentia odložil dekansko čast, in ostal zopet — plebanus vulgaris. Leta 1817 je vladala luna. Lunino leto je bolj mokro, ko suho, bolj toplo, ko mrzlo. Vina je bilo malo, sočivje in proso na dobrih njivah po godu, — to so mi povedali velečestita babica, ko sem doživel

8. novembra 1824. In je zopet luna bila vladajoč planet. Tega leta sem začel hoditi v „trivialne“ šole; naučil sem se 9 Redetheilov, in zvedel, da je: „Hauptwort der Name eines selbstständigen oder als selbstständig gedachten Dinges“, kakor je stalo v nemški: „Sprachlehri“ — slovenske slovnice takrat nihče ne poznal. V šoli smo molili nemški: Heilger Geist! komm zu verbreiten über uns dein Gnadenlicht, dass wir immer weiter schreiten in Erlernung unserer Pflicht. Kaj te besede pomenijo nesem vedel. Ko so me k spovedi pustili, molil sem prav zgrivano: ich armer sündiger Mensch beichte und bekenne itd., grehe sem povedal po slovenski, grivengo zopet molil po nemški, pouk in pokoro pa dobil v jeziku, ki je bil pol nemšk pol slovensk — „moraš se fleisig učit, ne okoli laufat, larmat in špilat.“ —

Takrat ni bilo še nemškega Schulvereina, da bi učitelji dobavljali nagrado za ponemčevanje, oni so to storili po predpisih Deutsche Schulverfassunge.

Leta 1824. sem že vedel nemški Bauernkalender iz glave, in si zadej zaznamljaj: Dises Jor sein gwesen fil Zweschpen.

8. novembra 1831. Ta dan sem že sedel na latinskih klopeh, in znal sklanjati:

Tempus, orris. Moj sošolec Miha tega ne znal. Ko ga gosp. profesor pokličejo, naj sklanja: Tempus, — ustane — sivo gleda, in začne:

Nominativ. Tempus,

Genitiv. temporis,

Dativ. tempori,

Accusativ. tempum. Jaz mu šepetajoč popravljam: pus — pus, — a moj Quintilianček ne ves glas pove: tempumpus v smeh vsem tovarišem in g. profesorju. Od one dobe dobil je priimek: Miha Tempumpus.

Otave je bilo tisto leto dosti, na Ogerskem kolera, oče so me poslali na Muro, rekši Ti zdaj imaš počitnice in največ časa, pojdi „kolere vahtat“, da ne pride na Štajersko. Dasiravno neso nobenega Madjara prek Mure pustili, je vender za našimi hrbti 3 ure daleč od Mure se kolera na Štajerskem pokazala, in jaz še danes ne vem, kako je čez Muro prišla. Drugači ni se nič znamenitega zgodilo. Avstrijo je modro vladal knez Metternich, vladajoč planet pa je bil — luna.

Potrjim srecem naznanjajo podpisani, da je njih iskreno ljubljena, nepozabljiva hči, oziroma sestra, gospodičina

MARIČKA TAVČAR

danes v dan 7. novembra ob polu 12. uri v 37. letu dobe njene zaspala v Gospodu.

Pogreb bude v sredo v 9. dan novembra t. l. ob polu 4. uri popoldne iz hiše št. 13 na Dunajske cesti na grobišče k sv. Krištofu ter ondi položeno truplo predrage pokojnice v rodbinsko rakev.

Zadušne sv. maše služile se bodo v mnogih cerkvah. (825)

V Ljubljani v dan 7. novembra 1887.

Luka in Marija Tavčar, starši.

Lujiza Kersnik, sestra. Jean in Edi Tavčar, brata.

MUSÉE PLASTIQUE

bratov BAYER.

Poslednji teden.

V nedeljo 13. novembra ob 9. uri zvečer sklep. (824-2)

Javna dražba

bode v ponedeljek po Martinovi nedelji, to je dne 14. novembra 1887 na nekdanjem Cinkelnovem posestvu na Grosupljem pri Šmarji. (827-1)

Prodaja se prične zjutraj ob 9. uri in se bode, ako potreba, popoldne ob 2. uri nadaljevala.

Prodajalo se bode iz proste roke razna hišna oprava in poljedelsko orodje, kakor: postelje, stoli, klopi, plugi, brane, mlatilnice, valarji, razne motike in tehtnice, kakor tudi 10 voz in troje sani, več parov mlinskih kamnov, 10 kamnitih praščevih korit, jedna stolpna ura, jedna brizgalnica, 1 plemenski bik švicarskega plemena in 2 junici.

Naznanilo.

Uljudno naznanjam gostilničarjem in posameznim družinam, da sem odprl

zalogo mnogovrstnega in prav izvrstnega

vina

po nizki ceni. — Zagotavlja hitro postrežbo z dobrim blagom se priporoča s spoštovanjem (800-5)

J. Bolè v Šiški pri Ljubljani.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800-5)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Poziv!

Podobčina Rakek napravi na svojo roko še v teku tega meseca v vasi mesnico, ter išče za to

izučeneja in poštenega mesarja.

Kdor želi to službo dobiti, naj se blagovoli z dotičnimi spričevali pismeno ali ustno pri podpisane podžupanu oglasiti v 14 dneh.

Pogoji so ugodni. — Kavcije bo treba 200 gl.

Na Rakeku, 6. novembra 1887.

Anton Svet, podžupan.

823-2)

Tujci:

7. novembra:

Pri stonu: Ramsay, Gardon iz Rima. — Kumer z Dunaja. — Wallprecht z Dunaja. — Reitmayer, Hausner, Weis, Kuh z Dunaja. — Zukermann, Breusach z Dunaja. — Sigovic iz Čubra. — Buber iz Litije. — Lončarič iz Sela. — Goldschmiedt iz Trsta.

Pri štatis: Jakowitz, Bernauer, Steiner, Deutsch z Dunaja. — Pogačnik iz Podnarta. — Jaglič iz Gradca.

Pri bavarskem dvoru: Pfarrer iz Innsbruka. — Gana iz Domžal. — Rainer, Gröber, Trauer iz Ljubljane.

Pri virantu: Flesek iz Ribnice. — Rozmann iz Trebnj. — Grünwart iz Šmartna. — Berdaus iz Dobrega polja. — Marn iz Preserij.

Gostilnica „Pri Zvezdi“

priporoča sladki refoško, prosekar, bržanko, ljutomersko in Türkenberško vino, kakor tudi stara dolenska in bizeljska vina ter istrijski teran.

Imenovana vina se točijo v Peterskem hramu, tik sv. Petra mitnice, po znižani ceni.

Z velespoštovanjem

Fran Ferlinc.

(814-2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA,

za katero zakonito jamči visoka vlada v HAMBURGU.

500000

mark

kot največji dobiček v najsrečnejem slučajni ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark 300000

1 dobit. a mark 200000

2 dobit. a mark 100000

1 dobit. a mark 80000

1 dobit. a mark 70000

2 dobit. a mark 60000

1 dobit. a mark 55000

1 dobit. a mark 50000

1 dobit. a mark 40000

1 dobit. a mark 30000

5 dobit. a mark 15000

26 dobit. a mark 10000

56 dobit. a mark 5000

106 dobit. a mark 3000

256 dobit. a mark 2000

512 dobit. a mark 1000

739 dobit. a mark 500

28800 dobit. a mark 145

15989 dobit. a mark 300, 200,

150, 124, 100, 94, 67,

40, 20.

8,902.050 mark.

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 93.000 srečk, od katerih se izžreba 46.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljene smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrtniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. novembrom 1887

nam direktno doposlati.

(774-7)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.